

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΕ', ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 174, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1998

Ταχ. Δ/ση: 455 00 Μηλιωτάδες Ιωαννίνων, Τηλ. (0656) 31244 (0651) 76734

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΔΕΜΑΤΙΟΥ

(Η οποία, όμως δεν έγινε ...)

του ΘΑΝΑΣΗ Γ. ΜΠΑΖΟΥΚΑ

Δασοπόνου

Διαβάζοντας στην Εφημερίδα «Ο Παλμός των Μηλιωτών» (Φύλλο 172, Ιούνιος 1998) τον Απολογισμό της Κοινοτικής Αρχής Δεματίου (Κεφάλαιο ΙΔ' ΔΑΣΙΚΑ - Υλοτομία Κοινοτικού δάσους Μηλιωτών), ξαναθυμήθηκα, συνειρμικά, το θέμα της Διαχείρισης - Αξιοποίησης του Κοινοτικού Δάσους Δεματίου (αναγνωριστική απόφαση 26/1937 του τέως Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας), η οποία, δυστυχώς, μέχρι σήμερα δεν πραγματοποιήθηκε.

Γιατί, όμως; Πού σκόνταψε; ...

Λέω, «ξαναθυμήθηκα», γιατί, το συγκεκριμένο θέμα, το είχα φέρει για συζήτηση, για πρώτη φορά, στην τακτική Ετήσια Γενική Συνέλευση των μελών του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Δεματίου «Η Πρόοδος» και προ Ημερήσιας Διάταξης, στις 25 Ιανουαρίου 1998.

Εκεί, ύστερα από ανταλλαγή απόψεων - σκέψεων, κατάθεση διαφόρων προτάσεων και μετά από τοποθετήσεις και διευκρινήσεις που δόθηκαν (Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος, Γραμματέας Κοινότητας, Βασίλειος Θεοδώρου, Κων/νος Ντάφης κ.λ.π.), το Σώμα της Γενικής Συνέλευσης εξουσιοδότησε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου να κάνει παρέμβαση προς το Κοινοτικό Συμβούλιο Δεματίου, για να φέρει (ή, μάλλον, να επαναφέρει) το θέμα προς συζήτηση και προς τη θετική κατεύθυνση (Βλέπε Πρακτικό Συνελεύσεων του Συλλόγου με αριθ. 20/1998).

Τι απέγινε, όμως, από κει και πέρα, εγώ, τουλάχιστον, δεν γνωρίζω...

Φαίνεται ότι, η όλη υπόθεση, κάπου σκάλωσε, κάπου βάλτωσε και δεν περπατάει...

Μάλλον, θα οδεύει προς τις «Ελληνικές Καλένδες»...

Η στασιμότητα αυτή, με εξανάγκασε να επαναφέρω, με το σημείωμά μου αυτό, το θέμα στην επικαιρότητα, να καταπιαστώ και πάλι με αυτό και με την υπαναχώρηση της πλειοψηφίας του Κοινοτικού Συμβουλίου Δεματίου.

Χρησιμοποιώ τη λέξη «υπαναχώρηση», γιατί, αρχικά, η Κοινότητα Δεματίου, με τα αριθ. 31/23-1-1997 και 235/18-3-1997 σχετικά έγγραφα της, ζήτησε. Κατά το Νόμο, τη σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας Δασικής Υπηρεσίας (Δασαρχείου Ιωαννίνων) για την υλοτομία του Κοινοτικού δάσους Δεματίου (θέσεις: «Λιθάρι Κύργου», «Καλάμι», «Φωτιάνου» κ.λ.π.) και την προεκτίμηση της αμοιβής του μελετητή για σύνταξη Διαχειριστικής μελέτης του δάσους αυτού.

Στην προηγούμενη περίπτωση, το Δασαρχείο Ιωαννίνων συμφώνησε για τη σύνταξη Δασοπονικής μελέτης ολοκλήρου του Κοινοτικού Δάσους Δεματίου με σκοπό την ενιαία εκμετάλλευση αυτού και προεκτίμησε το ύψος της αμοιβής του μελετητή (528/18-2-1997 και 1708/21-4-1997 συναφή έγγραφα του).

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, η μελέτη αυτή, εφόσον υπάρχουν πιστώσεις, μπορεί να επιδοτηθεί από το Πρόγραμμα της μη Δημόσιας Δασοπονίας.

Επομένως, κάθε λογικά σκεπτόμενο άτομο, μπορεί να συμπεράνει ή να υποθέσει ότι, ο Πρόεδρος της Κοινότητας, προτού ξεκινήσει την παραπάνω αλληλογραφία με την αρμόδια υπηρεσία, είχε, τουλάχιστον την προφορική συγκατάθεση της πλειοψηφίας του Κοινοτικού Συμβουλίου και από ότι γνωρίζω πάρθηκε ομόφωνη απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Τι μεσολάβησε, όμως, και η πλειοψηφία αυτή υπαναχώρησε, πισωδρόμησε όταν ήρθε η ώρα να ληφθεί απόφαση για την ανάθεση σύνταξης της υπόψη μελέτης σε μελετητή Δασολόγο;

Κάποιοι εξηγήσεις, που έγινε προσπάθεια να δοθούν στη Γενική Συνέλευση του πιο πάνω Πολιτιστικού Συλλόγου, για μένα, τουλάχιστον, δεν ήταν πειστικές...

Εδώ, θα πρέπει να επισημάνω ότι, στο συγκεκριμένο θέμα της εκμετάλλευσης του Κοινοτικού Δάσους Δεματίου, ο Πρόεδρος της κοινότητας ήταν από τη μεριά της μειοψηφίας, δηλαδή υπέρ της εκμετάλλευσης (έτσι, για να αποδώσουμε «τα του Καίσαρος τω Καίσαρι κ.λ.π.).

Κατά την ταπεινή μου γνώμη, (που θεμελιώνεται στην εξειδίκευση που έχω, λόγω ιδιότητας, πάνω στο Δασικό αυτό θέμα), η ενέργεια αυτή, δηλ. της μη αξιοποίησης του Κοινοτικού Δάσους Δεματίου, κατά την πιο επιεική έκφραση, ήταν άστοχη, αλλά και επιζήμια για την Κοινότητα (στέρξη εσόδων), για την ανανέωση και προστασία αυτού του ιδίου του δάσους (το κυριότερο) και για τους ιδιοκτήτες και διακατόχους των δασοτεμαχίων, αναγνωρισμένων ή μη, που βρίσκονται

μέσα στα όρια αυτού (άμεση και ενιαία διαχείριση, προστασία, κατοχύρωση εμπραγμάτων δικαιωμάτων κ.λ.π.).

Η προστασία του δάσους και η κατοχύρωση των δικαιωμάτων της κοινότητας θα επιτευχθεί, κατά τον καλύτερο τρόπο, με τη μελέτη και αξιοποίηση του δάσους, κύρια από την πλευρά των όμορων Κοινοτήτων (Μικρής Γότιστας, Μεγάλου Περιστερίου κ.λ.π.). Εκεί η κατάσταση σήμερα θυμίζει «ξέφραγο αμπέλι».

Εκτός από τους λόγους που αναφέρω παραπάνω (οικονομικούς, δασοτεχνικούς - δασοκομικούς, προστασίας κ.λ.π.), η σύνταξη διαχειριστικής μελέτης και Δασοπονικού Χάρτη του εν λόγω δάσους, θα βοηθήσει, κατά πολύ, την Κοινότητα Δεματίου στο δικαστικό αγώνα που έχει με το Ελληνικό Δημόσιο, γιατί, με τον τρόπο αυτό, θα ξεκαθαρίσουν και θα οριστικοποιηθούν κάποιες καταστάσεις, με τον εντοπισμό των πραγματικά αμφισβητούμενων δασικών εκτάσεων, οι περισσότερες, μάλιστα, των οποίων είναι διεκδικούμενες ιδιωτικές.

Εάν δεν ορολογηθεί κάποια λύση για το όλο θέμα «εδώ και τώρα», ίσως αυτό να μην γίνει ποτέ... Γιατί, ενόψει της νέας δομής και συγκρότησης της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της σύστασης δηλαδή, των νέων Δήμων, με τις πολλαπλές ανάγκες, θα είναι πολύ δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο, να εξευρεθεί λύση στο εγγύς μέλλον, για ευνόητους λόγους...

Γι' αυτό, επιβάλλεται άμεσα, έστω και στο «παρά πέντε», το Κοινοτικό Συμβούλιο να επαναφέρει

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Η Μάρθα και ο Γεώργιος Δ. Τσικουράς απόκτησαν αγόρι. Να τους ζήσει!

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

1) ΗΠΑ: Στις 28 Ιουνίου η - Μαρίνα Παππά - Παξινοῦ βέφτισε το αγοράκι της. Ο ανάδοχος του έδωσε το όνομα Μαρκέλος.

2) Ι.Μ.ΤΣΟΥΚΑΣ: Στις 2 Αυγούστου η Μαριάννα και ο Βασίλειος Νταλαμπάκος βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Ο ανάδοχος Σπύρος Λαμπρίσιος του έδωσε το όνομα Σεβαστή.

3) ΔΕΜΑΤΙ: Στις 21 Αυγούστου η Βαΐτσα Σπ. Αγγέλη και ο Απόστολος Κώτσης βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Η ανάδοχος Βασιλική Ευαγ. Αγγέλη του έδωσε το όνομα Λάμπρος.

4) ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 23 Αυγούστου η Αικατερίνη και ο Ιωάννης Γ. Κατσέφτης βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Ο ανάδοχος Χρήστος Παπατόλης του έδωσε το όνομα Χριστίνα - Γεωργία. Να τους ζήσουν!

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

1. ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Ο Βασίλειος Κ. Οικονόμου αρραβωνιάστηκε με την Αριάδνη Νάτσινα από τη Μπαλντούμα.

2. ΜΗΛΙΩΤΑΔΕΣ: Ο Νικόλαος Γ. Κιτσάκης αρραβωνιάστηκε με τη Χαρούλα Γιαννούλη από το Μέτσοβο.

3. ΗΠΑ: Ο Μιχάλης Ευθ. Οικονόμου αρραβωνιάστηκε με την Αιμιλία Λεονάρδου από την Πελοπόννησο. Καλά στέφανα!

ΓΑΜΟΙ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 22 Αυγούστου έγινε ο γάμος της Βαΐτσας Σπ. Αγγέλη με τον Απόστολο Κώτση από τη Γιουργάνισα.

2. ΗΠΑ: Στις 22 Αυγούστου έγινε ο γάμος της Βασιλικής Κ. Κατσέφτη με Αμερικανό σύζυγο. Να ζήσουν ευτυχισμένα!

ΘΑΝΑΤΟΙ

1. ΔΕΜΑΤΙ: Στις 3

Αυγούστου έφυγε από τη ζωή ο Νικόλαος Χρ. Κούλας σε ηλικία 78 ετών.

2. ΓΙΑΝΝΙΝΑ: Στις 3 Αυγούστου έφυγε από τη ζωή ο Γεώργιος Χρ. Κίτσιος σε ηλικία 96 ετών.

3. Στις 6 Αυγούστου έφυγε από τη ζωή ο Βασίλειος Αν. Ξήτας σε ηλικία 87 ετών.

Τα θερμά συλλυπητήρια!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΤΕΛΕΣΗΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

1. Στις 2 Αυγούστου απεβίωσε ο Νικόλαος Χρ. Κούλας, συν/χος Εθνικής Τραπέζης. Εκδηλεύθη εις την γεννέτειρά του Δεμάτι Ιωαννίνων.

Την Κυριακή 30 Αυγούστου θα τελεστεί μνημόσυνο στη μνήμη του στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου.

Η σύζυγός του Τα αδελφία του

Οι λοιποί συγγενείς
2. Την Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου θα τελεστεί στο Δεμάτι 40ήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Βασιλείου Αν. Ξήτα.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ

ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΧΡ. ΚΟΥΛΑ

Στη μνήμη του Νικολάου Χρ. Κούλα προσέφεραν τα παρακάτω ποσά:

1) Για την αγιογράφηση του Ι. Ναού Αγίου Νικολάου Δεματίου και των άλλων εκκλησιών του χωριού: Η σύζυγός του Αστερία και οι κόρες του Κλαίρη και Χριστίνα: 1.000.000 δρχ., η οικογένεια Κων.

Αθανασοπούλου: 20.000 δρχ., η οικογένεια Ζωής Γέρου: 20.000 δρχ., η οικογένεια Παναγιώτη Λιατήρη: 10.000 δρχ., η Ζωή Λεων. Κούλα: 20.000 δρχ., οι οικογένειες Γεωργίου

Τσιούρη και Μιχάλη Παντούλα: 20.000 δρχ., Η Μαρία Ευθ. Κούλα: 15.000 δρχ., η Γλυκερία Ποαπατόλη: 10.000 δρχ., ο Χρήστος Αν. Παππάς 5.000 δρχ., η Γιαννούλα και ο Μπάμπης Μπρέχας: 10.000 δρχ., η Αικατερίνη Φλώρου: 15.000 δρχ.

2) Στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων: Η οικογένεια Ευθυμίου Κίτσιου: 10.000 δρχ., η οικογένεια Δημητρίου Κούλα: 30.000 δρχ., ο Εκπ/κός - Εξωρ. Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος»: 10.000 δρχ., ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μηλιωτάδων: 10.000 δρχ.

3) Για το κοινοτικό ιστρείο Δεματίου: Ο Εκπ/κός - εξωρ. Σύλλογος Δεματίου «Ο Άγιος Νικόλαος»: 10.000 δρχ.

4) Στον Ι. Ναό Αγίας Κυριακής Βουτανσαίων: Εκπ/κός Σύλλογος Δεματίου «Η Πρόδοξος»: 10.000 δρχ., η οικογένεια Δημητρίου Κούλα: 20.000 δρχ.

5) Στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Δεματίου: Η οικογένεια Ευθυμίου Κίτσιου: 10.000 δρχ., η οικογένεια Δημητρίου Κούλα: 50.000 δρχ.

6) Στον Ι. Ναό Γεννήσεως Θεοτόκου Μηλιωτάδων: Η οικογένεια Ευθυμίου Κίτσιου: 10.000 δρχ., η οικογένεια

και 100 δολάρια στον Ι. ναό Γεννήσεως Θεοτόκου Μηλιωτάδων.

Αυτοί που φεύγουν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡ. ΚΙΤΣΙΟΣ

Ο πλέον υπερήλικας του χωριού μας Γεώργιος Χρ. Κίτσιος έφυγε από τη ζωή, σε ηλικία 96 ετών.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Δεμάτι και συγκεκριμένα στο συνοικισμό «Πλάγια Κατσούλη», ασκώντας το επάγγελμα του γεωργοκτηνοτρόφου. Για ένα διάστημα χρημάτισε και αγροφύλακας του χωριού.

Υπήρξε άριστος ιεροψάλλτης και τακτικότητα έφελνε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου και τα άλλα ξωκλήσια.

Παντρεύτηκε τη Χρ. Μπαζαλέκου, με την οποία απέκτησε τέσσερα παιδιά: το Δημήτριο, την Αναστασία, τη Γιαννούλα και το Χρήστο.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ζούσε κοντά στην κόρη του Γιαννούλα στα Γιάννινα. Αιωνία του η μνήμη!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΝ. ΞΗΤΑΣ

Έφυγε από τη ζωή, μετά πό σύντομη ασθένεια, ο χωριανός μας Βασίλειος Αν. Ξήτας.

Γεννήθηκε στο Δεμάτι πριν από 87 χρόνια. Ζούσε στο συνοικισμό «Σελιό», ασχολούμενος με τη γεωργοκτηνοτροφία.

Παντρεύτηκε τη Γλυκερία Γ. Λαγού, με την οποία απέκτησε τρία παιδιά: την Ελένη, σύζυγο Χρήστου Σταπαρούνα, τον Κων/νο και την Αθηνά, σύζυγο Ευθυμίου Καραγιάννη.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκέπασε! Αιωνία του η μνήμη!

«Ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΑΔΩΝ»

Μηνιαία έκδοση του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων Ζαγορίου Υπεύθυνος έκδοσης ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Βασίλειος Α. Παπαευθυμίου
2. Βασίλειος Δ. Παπαζώης
3. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου
4. Χρήστος Ι. Οικονόμου
5. Ελένη Δ. Τσικουρά

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού: δρχ. 1.000

Εξωτερικού: δολάρια 20

μάρκα 30

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας ή του Συλλόγου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Βασίλειος Κ. Σπύρου

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

1. Αριστοτέλης Οικονόμου

2. Γιαννούλα Αρ. Οικονόμου

3. Βασίλειος Παπαευθυμίου

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ

ΜΝΗΜΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ

Στη μνήμη του Γεωργίου Δημ. Μπότσαρη ο Πέτρος Ευθ. Κίτσιος προσέφερε 100 δολάρια στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Μηλιωτάδων

και 100 δολάρια στον Ι. ναό Γεννήσεως Θεοτόκου Μηλιωτάδων.

ΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΣΤΟ ΔΕΜΑΤΙ

Γράφει ο ΘΑΝΑΣΗΣ Γ. ΜΠΑΖΟΥΚΑΣ

Επίτιμος Πρόεδρος Πολιτιστικού

Συλλόγου Μηλιωτάδων

Δράττομαι της ευκαιρίας από το εκτενές άρθρο της Γιαννούλας Αριστ. Οικονόμου, για το πανηγύρι της Αγίας Μαρίας Δεματίου, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα «Ο Παλμός των Μηλιωτάδων» (Φύλλο 173, Ιούλιος 98), για να διατυπώσω, με δυο λόγια, και τη δική μου άποψη, σχετικά με τα ημερήσια (εξοχικά - λαϊκά) πανηγύρια του χωριού μας, σαν πρόεκταση και συνέχεια, ας πούμε, του προηγούμενου δημοσιεύματος.

Και πρώτα-πρώτα, θα πρέπει να τονίσω, ότι συμφωνώ, σε γενικές γραμμές, (και μάλιστα σε μερικά σημεία υπερθεματίζω), με τα διαλαμβανόμενα στο εν λόγω κείμενο της Γιαννούλας Αριστ. Οικονόμου, η οποία, ας σημειωθεί, είναι εκπαιδευτικός και Γεν. Γραμματέας του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων (... Ιδιότητες, που η ίδια αποσιώπησε, μάλλον από μετριοφροσύνη...).

Η αγαπητή Γιαννούλα, που πρόσφερε και συνεχίζει να προσφέρει πολλά στο χωριό μας, στον πολιτιστικό τομέα, αισθανόθηκε την ανάγκη, σκεπτόμενη σφαιρικά και δρώντας τοπικά, να καταθέσει τις σκέψεις της και την αγωνία της, με απώτερο σκοπό να ταρακουνήσει «τα λιμνάζοντα νερά», να αφυπνίσει συνειδήσεις και να ευαισθητοποιήσει τους χωριανούς για το συγκεκριμένο θέμα, δηλαδή, να διατηρηθεί το πανηγύρι της Αγίας Μαρίας, το μεγαλύτερο του χωριού.

Εγώ, όμως, θα κάνω ένα βήμα πιο πέρα και θα επιχειρήσω να πω μερικά πράγματα με το όνομά τους...

Και ερωτώ (η ερώτηση είναι ρητορική). Μήπως, την ίδια τύχη δεν είχαν και τα άλλα ημερήσια λαϊκά πανηγύρια του χωριού μας;

Και κύρια, μήπως στο ίδιο κατάντημα δεν έχει φτάσει -από χρονιά σε χρονιά- και το άλλο μεγάλο ημερήσιο εξοχικό πανηγύρι της Παναγίας (Γεννήσεως Θεοτόκου, 8 Σεπτέμβρη) στους Μηλιωτάδες;

Και στο πανηγύρι αυτό, κάποιοι κοντοχωριανοί μας από τις γειτονικές Κοινότητες (Κρυόβρυση, Καρυές, Καβαλλάρι κ.λ.π.), προσπαθούν ακόμη να στρώσουν τραπέζι στο χώρο της Εκκλησίας και να διασκεδάσουν στην εξοχή (παλιότερα έρχονταν περισσότεροι ξένοι προσκυνητές, ενώ οι ντόπιοι (Δεματίτες), δυστυχώς, μετά τον εκκλησιασμό, φεύγουν (εκτός από δυο-τρεις οικογένειες).

Στ' αλήθεια, μας είναι τόσο δύσκολο, δυο-τρεις φορές το χρόνο, να γευματίζουμε και να γλεντάμε, παρέα με τις ομορφιές της φύσης, όλοι μαζί οι πανηγυριώτες (συγγενείς, φίλοι, χωριανοί και κοντοχωριανοί), χωρίς ποικιλία εδεσμάτων και χωρίς ακριβά σερβίτσια, κρουστάλλινα ποτήρια, πλουμιστά τραπεζομάντιλα και σκαλιστά τραπεζοκαθίσματα;

Μήπως είναι κι αυτό ένα ακόμη δείγμα του νεοπλουτισμού και του αρχοντοχωριατισμού μας;

Η, μήπως, φτάσαμε όλοι μας, να υποτάσσουμε το Εμείς στο Εγώ, το ανθρωπινό σύνολο στον εαυτό μας και το μακροπεριβάλλον στο μικροπεριβάλλον;

Φαίνεται ότι και τα γνήσια ημερήσια λαϊκά πανηγύρια, όπου, ο πολὺς και απλός κόσμος, γλεντούσε με την ψυχή του και ξεφάντωνε αυθόρμητα, χωρίς τυπικότητες και χωρίς να μπαίνει σε «κλισέ» και «καλούπια», έπεσαν κι αυτά, κατά ένα μέρος θύματα της βάρβαρης καταναλωτικής κοινωνίας, όπου ζούμε σήμερα, της εμπορευματοποίησης των πάντων και της λαίλαπας «του εκσυγχρονισμού»...

Εδώ, όμως, κάπου, θα πρέπει να σταματήσουμε τις φιλοσοφικές θεωρήσεις και να ασχοληθούμε με το «διά ταύτα», με την αντιμετώπιση της σκληρής πραγματικότητας. Να εξετάσουμε, αν η δημιουργηθείσα

κατάσταση, με τη ημερήσια πανηγύρια, είναι αναστρέψιμη.

Εγώ πιστεύω πως ΝΑΙ. Αρκεί να το θελήσουμε όλοι μας. «Δύναμαι εστί θέλω» έλεγαν οι πρόγονοί μας.

Την κύρια, όμως, ευθύνη γι' αυτό, κατά τη γνώμη μου, έχουν οι Μαζικοί Φορείς του χωριού μας.

Αυτοί, θα πρέπει, με τις σωστές και παραδειγματικές ενέργειές τους, να συνεγείρουν και τους υπολοίπους χωριανούς.

Όλοι ξέρουμε ότι, ο, πρωταρχικός σκοπός των Πολιτιστικών Συλλόγων είναι η διατήρηση της παράδοσης, της λαϊκής κληρονομιάς, του λαϊκού πολιτισμού και η αναβίωση και η συνέχιση των τοπικών εθίμων (ο σκοπός αυτός, εξάλλου, δικαιολογεί και την ύπαρξή τους).

Και για το χωριό μας, τουλάχιστον, «Δόξα τω Θεώ», υπάρχει πληθώρα από δαύτους (τρεις τον αριθμό).

Οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι, λοιπόν, με την αγαστή συνεργασία του Κοινοτικού Συμβουλίου και των άλλων Τοπικών Φορέων και παραγόντων (Εκκλησιαστικών Επιτρόπων, Συνεταιρισμών κ.λ.π.), θα πρέπει να πάρουν την πρωτοβουλία για το ξαναζωντάνεμα των ημερήσιων λαϊκών πανηγυριών του χωριού μας. Αυτοί πρώτοι (δηλ. τα μέλη των Διοικήσεων), θα πρέπει να δείξουν το καλό παράδειγμα και οι υπόλοιποι χωριανοί να τους μιμηθούν και να τους ακολουθήσουν.

Πώς θα γίνει αυτό;

Αν σουμάρουμε (κάνουμε «προπαίδεια», που λέω κι εγώ) τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των πιο πάνω Τοπικών Μαζικών Φορέων, φτάνουμε σε ένα άθροισμα 30-35 περίπου ατόμων.

Τα άτομα, λοιπόν, αυτά, που υποτίθεται ότι έχουν μέσα τους «το μικρόβιο» της ενασχόλησης με τα κοινά, που έχουν εκλεγεί από τους λοιπούς συγχωριανούς τους για να τους εξυπηρετούν και να τους καθοδηγούν, θα πρέπει όλα μαζί, ή τουλάχιστον, να περισσότερα να πηγαίνουν με τις οικογένειές τους σε κάθε ημερήσιο πανηγύρι του χωριού μας, να στρώνουν τραπέζι στο ύπαιθρο (στο χώρο της Εκκλησίας), να συμμετέχουν ενεργά στη διοργάνωση των πανηγυριών και στο γλέντι και να παραμένουν στο εξοχικό ξεφάντωμα όλη την ημέρα.

Βέβαια, η συμμετοχή τους να είναι σύσσωμη και ενωτική, χωρίς εξαιρέσεις, σε όλα τα ημερήσια

πανηγύρια του Δεματίου και όχι κάθε Πολιτιστικός Σύλλογος ή άλλος φορέας να πηγαίνει μόνο στο πανηγύρι του Συνοικισμού του.

Ετσι, μπορεί, με το παράδειγμά τους, να επηρεάσουν και τους άλλους χωριανούς και κοντοχωριανούς και να τους φέρουν μαζί τους.

Η πρότασή μου αυτή, ίσως, να φαίνεται ρομαντική και κάπως «στρογγυλεμένη», αλλά πιστεύω ακράδαντα ότι, άμα το παλέσουμε ενωμένοι -και πρώτιστα οι τοπικοί φορείς- μπορεί κάτι να γίνει, κάτι να περσιώσουμε.

Όπως θα θυμούνται μερικοί, όταν ήμουν μέσα στα πράγματα, δηλαδή, όταν ήμουν στο Διοικητικό Συμβούλιο του Πολιτιστικού Συλλόγου Μηλιωτάδων, μαζί με τα υπόλοιπα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, είχαμε ξεκινήσει μια προσπάθεια για την αναβίωση του πανηγυριού της Παναγίας. Αυτή η προσπάθεια, έως ένα βαθμό, είχε πετύχει, για μερικά, τουλάχιστον, χρόνια, (...κι αυτά, βέβαια, για να βλογάμε και τα γένια μας...).

Σιγά-σιγά, όμως, και η προσωπική αυτή αναλαμπή άρχισε να σβήνει και ένα ακόμη λαϊκό πανηγύρι του χωριού μας, σαν εξοχικό ημερήσιο, άρχισε να «ξεφτίζει».

Κλείνοντας το σημείωμά μου αυτό, θέλω να επισημάνω, για μία ακόμη φορά, (χωρίς να θεωρηθεί ότι «κομίζω γλαύκα εις Αθήνας», πως γενικά ο τόπος (κι εδώ δεν εννοώ μόνο το Δεμάτι) έχει ανάγκη από ικανούς μπροστάρηδες, που θα εμπνέουν τον πολύ λαό,

Επικήδειος

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΚΟΥΛΑΣ

Ο παρακάτω επικήδειος εκφωνήθηκε κατά την κηδεία του Νικολάου Χρ. Κούλα από το συν/χο δάσκαλο Βασίλειο Δ. Αγγέλη:

«Αγαπητέ μας Νίκο,

Από μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου Δεματίου «Άγιος Νικόλαος» θα ήθελα να σου απευθύνω έναν σύντομο ύστατο χαιρετισμό. Έφυγες σήμερα για πάντα από κοντά μας. Η θλίψη και ο πόνος όλων μας είναι μεγάλος. Σαν αστραπή διαδόθηκε η θλιβερή είδηση του χαμού σου. Το κενό που αφήνεις πίσω σου είναι δυσαναπλήρωτο. Κλαίνει όλοι σήμερα το χαμό σου, όλοι οι φίλοι σου, όλοι οι γνωστοί σου, όλοι οι συγγενείς σου, η γυναίκα σου, οι κόρες σου, τα αδέρφια σου και όλοι εμείς οι χωριανοί σου.

Γεννήθηκες εδώ στο Δεμάτι πριν από 78 περίπου χρόνια, από φτωχή αγροτική οικογένεια. Εδώ σ' αυτό το χωριό μεγάλωσες, εδώ έμαθες τα πρώτα γράμματα στο Δημοτικό Σχολείο, αλλά η θέλησή σου για μάθηση σε ώθησε παραπέρα, συνέχισες τις σπουδές σου στη Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων, όπου ήσουν πάντα ο άριστος μαθητής. Ενεγράφης αργότερα μετά την αποφοίτησή σου από το γυμνάσιο στη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία Ιωαννίνων και έλαβες το πτυχίο του δασκάλου.

Εργάστηκες για πολύ λίγο χρόνο ως δάσκαλος, αλλά οι συγκυρίες και οι διάφορες συνθήκες της ζωής σε ανάγκασαν να μην ακολουθήσεις το έργο του εκπαιδευτικού, αλλά άλλο εξίσου αξιόλογο έργο του Τραπεζοϋπαλλήλου. Διορίστηκες στην Εθνική Τράπεζα Ιωαννίνων, καθώς και σε πολλές άλλες πόλεις της Ελλάδας, ξεπέρασες με τον καιρό όλα τα στάδια της Τραπεζοϋπαλληλικής Ιεραρχίας και έφθασες πολύ σύντομα στο βαθμό του Διευθυντή. Για πάρα πολλά χρόνια διεύθυνες μεγάλα υποκαταστήματα της Εθνικής Τράπεζας σε πολλές πόλεις της Ελλάδας.

Κατά τον Ιταλογερμανικό πόλεμο και την Κατοχή έλαβες μέρος στην Εθνική Αντίσταση καταταγόμενος ως έφεδρος αξιωματικός στις ανταρτικές ομάδες του στρατηγού Ζέρβα μέχρι της απελευθέρωσης της πατρίδας μας από τους Ιταλογερμανούς κατακτητές.

Παντρεύτηκες την εκλεκτή της καρδιάς σου Αστερία και μαζί της δημιούργησες μίαν αξιόλογη και υποδειγματική οικογένεια, αποκτώντας δύο χαριτωμένες κόρες, τις οποίες αναθρέψατε με ηθικές πάντα αρχές, τις δώσατε όλα εκείνα τα εφόδια που σήμερα κατέχουν και αυτές αξιόλογες θέσεις στην Ελληνική κοινωνία, που όλοι εμείς οι χωριανοί τις χαιρόμαστε και τις καμαρώνουμε.

Μετά τη συνταξιοδότησή σου από την υπηρεσία εγκαταστάθηκες και διέμενες μόνιμα στην Αθήνα, αλλά ποτέ δεν ξέχασες το αγαπημένο σου χωριό, το χωριό που σε ανέθρεψε και σε μεγάλωσε. Κάθε χρόνο όλο σχεδόν το καλοκαίρι το περνούσες στο αγαπημένο σου χωριό το Δεμάτι. Σε είχαμε συνηθίσει, αγαπητέ μας Νίκο, κάθε καλοκαίρι, στα πανηγύρια του χωριού μας στις διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις στην εκκλησία του χωριού μας κάθε Κυριακή στην πλατεία στο καφενείο.

Αυτό ακριβώς περιμέναμε και το φετινό καλοκαίρι να περάσουμε όμορφα και ωραία όπως πάντα, αλλά δυστυχώς η ανθρώπινη μοίρα δεν το επέτρεψε. Εκεί που όλοι μας περιμέναμε ευχάριστες στιγμές, ξαφνικά ακούστηκε η θλιβερή είδηση του χαμού σου και τα πάντα ματαιώθηκαν.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στην κατά πάντα αξιόλογη σύζυγό σου Αστερία και τις δυο χαριτωμένες κορούλες σου, που δέχτηκαν με ευχαρίστηση να εκτελέσουν τοις εντολές σου και την τελευταία σου επιθυμία να μείνεις για πάντα εδώ στο αγαπημένο σου χωριό, το χωριό που τόσο πολύ αγάπησες σε όλη σου τη ζωή.

Να είσαι απόλυτα βέβαιος, αγαπητέ μας Νίκο, πως όλοι εμείς οι χωριανοί σου πάντα θα σε θυμούμαστε και ποτέ δεν θα σε ξεχάσουμε. Θα περνούμε τακτικά από τον τάφο σου, θα ανάβουμε ένα κεράκι για να θυμούμαστε παλιές καλές αναμνήσεις. Όλοι μας θα ευχηθούμε όπως το χώμα της γεννέτειρας γης που σε λίγο θα σε σκεπάσει να είναι ελαφρό. Αιώνία σου η μνήμη και καλό σου ταξίδι αγαπητέ μας Νίκο!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΑΓΓΕΛΗΣ

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΔΕΜΑΤΙΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

το θέμα της εκμετάλλευσης - αξιοποίησης του Κοινοτικού δάσους για συζήτηση και να το δει με πνεύμα θετικό και ρεαλιστικό, χωρίς να παρεισφρήσουν στη σκέψη των Κοινοτικών Συμβούλων κάποιες σκοπιμότητες...

Είναι αναγκαίο και απαραίτητο, νομίζω, να κινηθεί και πάλι η διαδικασία για την ανάθεση σε μελετητή Δασολόγο της σύνταξης διαχειριστικής μελέτης ολοκληρωμένης του Κοινοτικού δάσους Δεματίου, προτού να είναι αργά...

Η ωφέλεια και για την Κοινότητα (ως Νομικό Πρόσωπο) και για τους χωριανούς, αλλά, προπάντων, για αυτό τούτου το δάσος, θα είναι αρκετά μεγάλη. Για μία επανόρθωση, ποτέ δεν είναι αργά...

28 - 7 - 98

ΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ ΣΤΟ ΔΕΜΑΤΙ

συν. από σελ. 3

«τη βάση» που λέμε, και θα τους εμπιστευτείται (...και τέτοιους έχει το χωριό μας...). Αυτό διδάσκει και η ιστορία. Λαοί, που μεγαλούργησαν και δεν χάθηκαν στο πέρασμα του χρόνου, είχαν κάνει σωστή επιλογή στους μπροστάρηδες, στους ηγέτορες τους...

Ας επανέρθουμε, όμως, στο συγκεκριμένο θέμα που μας καίει -δηλαδή στο ξαναζωντάνεμα των ημερήσιων πανηγυριών και στη διατήρησή της παράδοσης και των εθίμων -και ας ελπίζουμε ότι θα βρεθούν τα κατάλληλα και άξια άτομα, που «θα νιώσουν στα στήθη τους χαλασμό», κατά τον ποιητή, θα ξεκινήσουν μια σταυροφορία και τα ημερήσια λαϊκά πανηγύρια του χωριού μας- η μόνη πηγή γνήσιας έκφρασης, διασκέδασης και επικοινωνίας των απλών ανθρώπων- θα ξανανθίσουν, όσο, φυσικά, αυτό είναι δυνατό.

(Και τα δύο απαντωτά δημοσιεύματα, με το ίδιο περίπου, περιεχόμενο, στην ευαισθητοποίηση των υπευθύνων, αλλά και των απλών πολιτών-συγχωριανών μας, στοχεύουν, και σε τίποτε άλλο-χωρίς πρόθεση να ψέξουμε κάποιον ή κάποιους...)

Ιδωμεν...

22-8-1998

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Με τις διαδικασίες που προβλέπονται από το Νόμο, προσλήφθηκαν με τριετή σύμβαση οι παρακάτω υπάλληλοι στο νεοσύστατο Δήμο Ανατολικού Ζαγορίου: Αθηνά Εξάρχου, οικονομολόγος, 2) Γεώργιος Μαχαίρας, μηχανικός και 3) Αθηνά Ρονταγιάννη, δασολόγος.